

**HOTĂRÂREA CURȚII
DIN 25 MAI 1977**

**Întreprinderea Fratelli Cucchi
împotriva
Avez SpA**

**(Cerere pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare
formulată de Pretura di Abbiategrosso)**

Cauza 77/76

În Cauza 77/76,

având ca obiect o cerere adresată Curții, în conformitate cu articolul 177 din Tratatul CEE, de către Pretura di Abbiategrosso pentru pronunțarea, în litigiul pendinte în fața acestei instanțe, între

FRATELLI CUCCHI

și

AVEZ SPA

a unei hotărâri preliminare privind interpretarea articolului 13 alineatul (2) din Tratatul CEE, precum și a Regulamentelor nr. 1009/67/CEE din 18 decembrie 1967 și nr. 3330/74 din 19 decembrie 1974 ale Consiliului privind organizarea comună a piețelor din sectorul zahărului (JO 308 din 18.12.1967, p. 1 și JO L 359 din 31.12.1974, p. 1),

CURTEA,

constituită din H. Kutscher, președinte, A. M. Donner și P. Pescatore, președinți de cameră, J. Mertens de Wilmars, M. Sørensen, A. J. Mackenzie Stuart, A. O'Keefe, G. Bosco și A. Touffait, judecători,

avocat general: G. Reischl

grefier: A. Van Houtte

pronunță prezenta

HOTĂRÂRE

1 Întrucât prin ordonanța din 16 iulie 1976, primită la grefa Curții la 28 iulie 1976, Pretore din Abbiategrosso a adresat Curții de Justiție o serie de întrebări cu privire la interpretarea articolelor 1 – 8, 13 alineatul (2) și 38 – 43 din Tratatul CEE și a Regulamentelor nr. 1009/67 din 18 decembrie 1967 și nr. 3330/74 din 19 decembrie 1974 ale Consiliului privind organizarea comună a piețelor din sectorul zahărului (JO 308 din 18.12.1967 și JO L 359 din 31.12.1974);

2 întrucât aceste întrebări sunt adresate în cadrul unui litigiu între două întreprinderi italiene;

3 întrucât întreprinderea Fratelli Cucchi, reclamanta în acțiunea principală, încredințând Avez SpA din Milano, pârâta în acțiunea principală, sarcina de a importa în Italia din Republica Federală Germania 10 000 kg de zahăr din care 4000 kg au fost livrate la 28 iunie 1976, iar restul trebuia să fie livrat în luna iulie, Avez a solicitat Cucchi, pe lângă prețul mărfii, rambursarea a două taxe calificate ca supliment de preț (sovrapprezzo) și supliment de preț extraordinar (sovrapprezzo straordinario), în conformitate cu măsurile stabilite de Comitato Interministeriale dei Prezzi (CIP);

4 întrucât reclamanta în acțiunea principală, considerând că suplimentul de preț și suplimentul de preț extraordinar sunt incompatibile cu normele de drept comunitar, a introdus o acțiune împotriva celeilalte părți în fața Pretore, pentru a se constata că aceasta nu îi datorează nimic în ceea ce privește taxele în cauză;

5 întrucât, prin memoriul din 11 iulie 1976, Federgrossisti (Federazione Nazionale per il Commercio Alimentare — Sindicato Nazionale dello Zucchero) a intervenit în cauză afirmând că criteriile formulate împotriva reglementărilor naționale sunt întemeiate și solicitând ca Curtea de Justiție să fie sesizată în temeiul articolului 177 din tratat;

întrucât prin ordonanța menționată mai sus, instanța națională a admis intervenția și a hotărât să sesizeze Curtea de Justiție cu opt întrebări prezentate de intervenient, dintre care primele patru vizează să elucideze compatibilitatea cu dreptul comunitar a suplimentului de preț, iar celelalte patru pe cea a suplimentului de preț extraordinar.

I – Observații generale

7 Întrucât reiese din ordonanța de trimitere că răspunsul la întrebările adresate trebuie să permită instanței naționale să analizeze conformitatea cu dreptul comunitar a două taxe numite supliment de preț (sovrapprezzo) și, respectiv, supliment de preț extraordinar (sovrapprezzo straordinario), introduse prin măsuri ale CIP și al căror produs este destinat finanțării ajutoarelor de adaptare pentru producătorii italieni de sfeclă și pentru industria italiană de prelucrare a zahărului;

întrucât în observațiile sale, Guvernul Republicii Italiene a susținut că acordarea acestor ajutoare a fost autorizată în mod expres prin articolul 38 din Regulamentul nr. 3330/74 pentru anii de recoltă din 1975/1976 – 1979/1980;

8 întrucât acesta estimează că respectiva autorizație îi dă posibilitatea să strângă fondurile necesare pentru finanțare în modul care pare a fi cel mai corespunzător și cel mai echitabil în limitele dreptului comunitar;

9 întrucât autorizarea de la articolul 38 din Regulamentul nr. 3330/74 de a acorda ajutoarele prevăzute de această dispoziție nu poate fi înțeleasă ca implicând faptul că orice metodă de finanțare a acestor ajutoare, oricare ar fi natura sau modalitățile acesteia, este compatibilă cu dreptul comunitar;

întrucât prin finanțarea ajutoarelor acordate, autoritățile naționale îndeplinesc, în special, nu numai obligațiile care decurg din tratat, ci și pe cele care decurg din alte dispoziții ale Regulamentului nr. 3330/74;

întrucât un mod de finanțare care ar permite derogarea de la celelalte dispoziții ar trebui să rezulte dintr-o dispoziție specială sau, cel puțin, dintr-un text în care să apară în mod clar intențiile Consiliului în această privință;

întrucât un text care ar permite o astfel de derogare nu există și că trebuie să se răspundă având în vedere această situație la întrebările adresate.

II — Cu privire la întrebările referitoare la suplimentul de preț

10 Întrucât prin prima întrebare se solicită să se răspundă dacă articolul 13 alineatul (2) din tratat, precum și articolul 21 alineatul (2) din Regulamentul nr. 3330/74 și articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1009/67 se opun aplicării, în schimburile dintre statele membre pe piața zahărului, a unei măsuri de taxare națională pentru fiecare cantitate de zahăr, atât din producția națională, cât și din import, de al cărei produs beneficiază exclusiv rafinăriile de zahăr naționale și producătorii de sfeclă naționali;

11 întrucât instanța națională precizează în continuare că această măsură face parte dintr-un regim de ajutoare pentru care există dispoziții comunitare, în special articolul 34 din Regulamentul nr. 1009/67, articolul 38 din Regulamentul nr. 3330/74 și articolul 4 din Regulamentul nr. 1487/76 al Consiliului din 22 iunie 1976 (JO L 167, p. 9), dar că aceasta nu a fost niciodată autorizată de către o instituție comunitară și nici aplicată în conformitate cu procedura de la articolul 41 din Regulamentul nr. 1009/67 sau de la articolul 36 din Regulamentul nr. 3330/74;

12 întrucât articolul 9 din tratat, echivalent pentru perioada definitivă cu articolul 13 la care face referire întrebarea interzice perceperea oricărui drept vamal la import și a oricărei taxe cu efect echivalent în schimburile dintre statele membre;

întrucât, în mod similar, articolele 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1009/67 și 21 alineatul (2) din Regulamentul nr. 3330/74 interzic, cu excepția dispozițiilor contrare din aceste regulamente sau a unei derogări hotărâte de Consiliu, perceperea oricărui drept vamal sau taxă cu efect echivalent;

13 întrucât astfel cum s-a pronunțat în hotărârile din 19 iunie 1973 (Cauza 77/72 Capolongo, Rec. p. 611) și din 18 iunie 1975 (Cauza 94/74, IGAV, Rec. p. 699), interdicția de la articolele 9 și 13 vizează orice taxă percepută cu ocazia sau din cauza importului și care, întrucât afectează în mod specific un produs importat excluzând produsul național similar, are ca rezultat, prin modificarea prețului său de cost, aceeași incidență restrictivă asupra liberei circulații a mărfurilor ca și o taxă vamală;

întrucât, dimpotrivă, faptul că o taxă este aplicată fără distincție produselor naționale ca și celor care provin din alte state membre ridică problema dacă impunerea în cauză intră sub incidența interdicției de la articolele 9 și 13 sau a normei de non-discriminare în domeniul impunerilor interne de la articolul 95;

14 întrucât aceeași impunere nu ar putea în sistemul tratatului să aparțină simultan celor două categorii menționate, dat fiind că taxele avute în vedere de articolele 9 și 13 trebuie să fie pur și simplu eliminate, astfel încât, pentru aplicarea impunerilor interne, la articolul 95 este prevăzută doar eliminarea oricărei forme de discriminare directă sau indirectă în tratamentul aplicat produselor naționale ale unui stat membru și al produselor provenind din alte state membre;

15 întrucât nu se consideră taxe cu efect echivalent obligațiile pecuniare din cadrul unui regim general de redevențe interne care se aplică sistematic produselor naționale și produselor importate după aceleași criterii;

16 întrucât situația nu ar fi diferită decât dacă o astfel de contribuție limitată la produse determinate ar fi destinată exclusiv finanțării activităților pentru avantajul specific al produselor naționale impozitate, astfel încât, sarcina fiscală impusă acestora să fie neutralizată;

17 întrucât un astfel de mecanism fiscal ar fi doar în aparență un regim de impunere internă și ar putea, prin urmare, având în vedere caracterul său protectiv, să fie calificat ca taxă cu efect echivalent cu cel al drepturilor vamale, astfel încât interdicțiile de la articolele 9 și 13 din tratat și din dispozițiile regulamentelor menționate să fie aplicabile;

întrucât o astfel de calificare ar implica, cu toate acestea, că ar fi fost o corespondență clar stabilită între perceperea unei contribuții fiscale prelevată fără distincție între produsele vizate, naționale sau importate, pe de o parte, și avantajul asigurat, prin intermediul resurselor provenind din aceeași contribuție, numai produselor naționale, pe de altă parte;

18 întrucât instanța națională are, prin urmare, competența să stabilească dacă această corespondență există sau nu având în vedere, în această circumstanță, faptul că, conform datelor din dosar, se pare că de veniturile care rezultă din perceperea taxei în litigiu beneficiază producătorii de sfeclă, precum și industria de prelucrare, astfel încât zahărul ca produs diferit de sfeclă, nu beneficiază decât de mai puțin de jumătate din resursele financiare percepute;

19 întrucât rezultă din cele de mai sus că trebuie să se răspundă la prima întrebare că o contribuție care face parte din regimul general de taxe interne care se aplică atât produselor naționale, cât și celor importate după aceleași criterii, nu poate constitui o taxă cu efect echivalent cu al unui drept vamal la import decât cu condiția ca aceasta să fie destinată exclusiv finanțării activităților de care beneficiază în mod specific produsul național pentru care se aplică taxa, produsul pentru care se aplică taxa să fie același cu produsul național beneficiar și obligațiile impuse produsului național să fie integral compensate;

20 întrucât în aceste circumstanțe întrebarea a doua și a treia care au fost adresate în cazul unui răspuns afirmativ au rămas fără obiect;

21 întrucât prin a patra întrebare se solicită să se răspundă dacă aplicarea unei sarcini pecuniare vizată la prima întrebare constituie o încălcare a interdicției de discriminare între producători sau consumatori enunțată la articolul 40 alineatul (3) paragraful al doilea din tratat;

întrucât este suficient să se observe în această privință că interzicerea oricărei discriminări între produsele din alte state membre și produsele naționale similare, prevăzută la articolul 95 din tratat, permite identificarea mai specifică a unei eventuale încălcări a principiilor fundamentale comunitare în domeniu vizată de instanța națională;

întrucât prin urmare nici această întrebare nu necesită răspuns.

III — Cu privire la întrebările referitoare la suplimentul de preț extraordinar

22 Întrucât rezultă din ordonanța de trimitere că întrebările 5 – 8 vizează conformitatea cu dreptul comunitar al suplimentului de preț extraordinar (*sovrapprezzo straordinario*) introdus prin măsura CIP nr. 20/1976 (GURI nr. 172), prelevat pentru stocurile de zahăr la 2 iulie 1976 la momentul trecerii de la anul comercial 1975 – 1976 la anul comercial 1976 - 1977;

23 întrucât în observațiile sale, Guvernul Republicii Italiene a indicat că taxa în cauză, impusă o singură dată, avea ca singur scop pe acela de a suplini deficitul Fondului de Egalizare cauzat de concesia, în cursul anului comercial precedent, de ajutoare, autorizate prin articolul 38 din Regulamentul nr. 3330/74 a căror sumă depășea veniturile din suplimentul de preț obișnuit perceput în cursul aceluși an;

24 întrucât Comisia, confirmând aceste indicații, a observat că această taxă era introdusă cu scopul de a percepe pentru stocuri sume calculate în funcție de două elemente diferite, în primul rând, în funcție de mărirea ratei suplimentului de preț de la 56 lire / kilogram pentru anul comercial 1975-1976 la 70 lire pentru anul comercial 1976-1977 și, în al doilea rând, în funcție de schimbarea ratei de schimb a „lirei verzi” în raport cu unitatea de cont prevăzută de la începutul anului comercial 1976-1977 în Regulamentul nr. 1020/76 al Consiliului din 29 aprilie 1976 (JO L 115);

25 întrucât prin a cincea întrebare se solicită să se răspundă dacă problemele ridicate prin primele patru întrebări se pun și în cazul în care o sarcină pecuniară – aplicată în același timp pentru zahărul de producție națională și pentru zahărul importat – se percepe în ceea ce privește zahărul importat, nu la trecerea frontierei, ci ulterior, când zahărul este depozitat;

26 întrucât această întrebare vizează în mod evident proporția din suplimentul de preț extraordinar care corespunde creșterii ratei suplimentului de preț obișnuit pentru noul an comercial;

întrucât această proporție din suplimentul de preț extraordinar are aceleași caracteristici ca și suplimentul de preț obișnuit, la care aceasta se adaugă, astfel încât răspunsul la prima întrebare este suficient pentru a răspunde și la a cincea întrebare;

27 întrucât prin a șasea întrebare se solicită să se răspundă dacă este compatibilă cu reglementările comunitare, în special cu Regulamentul nr. 3330/74, o sarcină pecuniară impusă printr-un act al guvernului național fără autorizare prealabilă din partea instituțiilor comunitare la trecerea de la un an comercial la altul, pentru zahărul aflat în stoc la o anumită dată în întreprinderi;

întrucât această întrebare vizează proporția din suplimentul de preț extraordinar în temeiul căreia se solicită anumitor deținători de stocuri de zahăr să plătească o sumă care corespunde mării prețului zahărului care rezultă din aplicarea, la trecerea de la anul comercial 1975-1976 la anul comercial 1976-1977, a unei noi rate de conversie a unității de cont în lire (lire verzi);

28 întrucât astfel, rezultatul este limitarea, pentru anumite stocuri de zahăr din anii comerciali anteriori, a efectelor acestei adaptări;

29 întrucât, în temeiul articolului 33 din Regulamentul nr. 3330/74, „dispozițiile necesare pentru a evita perturbări ale pieței zahărului ca urmare a unei modificări a nivelului prețurilor la trecerea de la un an de comercializare a zahărului la altul pot fi adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 36”, respectiv în conformitate cu așa-numita metodă a Comitetului de gestionare;

întrucât această procedură nu a fost inițiată, autoritățile care au competența de a sesiza Comitetul estimând că în acea situație nu era necesar să se aplice articolul 33;

30 întrucât prin Hotărârea din 30 octombrie 1975 (Cauza 23/75 Rey Soda/Cassa Conguaglio Zucchero, Rec. p. 1279) Curtea a declarat că articolul 6 din Regulamentul nr. 834/74 al Comisiei nu este valid, deoarece Comisia – având competența, prin articolul 37 din Regulamentul nr. 1009/67, dispoziție care corespunde celei de la articolul 33, să adopte măsuri prin care să se evite perturbările care ar putea decurge din modificarea nivelului prețurilor la momentul trecerii de la un an de comercializare a zahărului la altul – nu ar putea încredința unui stat membru sarcina de a stabili, sub forma unei măsuri de executare, normele substanțiale, conform articolului 6;

31 întrucât rezultă, de asemenea din hotărârea menționată că, chiar și în afara cazurilor de perturbări prevăzute în dispozițiile menționate, funcționarea unei organizări comune a piețelor și în special formarea prețurilor de producător trebuie, în principiu, să fie reglementate prin dispozițiile generale comunitare, astfel cum au fost enunțate în normele generale și adaptate anual, astfel încât orice intervenție particulară în această funcționare este strict limitată la cazurile prevăzute în mod expres;

32 întrucât, prin urmare, argumentul conform căruia articolul 33 din Regulamentul nr. 3330/74 nu ar viza decât cazul unei perturbări iminente a pieței și ar lăsa astfel statele membre libere să adopte măsuri speciale de intervenție pentru alte motive, precum o mărire a nivelului prețurilor, nu ar putea fi reținut;

33 întrucât, în fapt, o astfel de interpretare a articolului 33, care rezervă pentru autoritățile comunitare adoptarea de măsuri speciale, precum taxarea stocurilor la trecerea de la un an de comercializare a zahărului la altul, doar în măsura în care aceste măsuri au în vedere evitarea perturbărilor pieței, însă lasă statelor membre libertatea să adopte măsuri a căror natură și metodă sunt practic identice, din motive diferite, ar priva dispoziția de sens;

34 întrucât, de altfel, argumentul că măsura în legătură cu care este sesizată instanța națională a evitat, în mod justificat, să perceapă pentru zahărul depozitat sumele corespunzătoare creșterii prețurilor de intervenție pentru anul de comercializare 1976 – 1977, în raport cu cele din anul de comercializare anterior și a respectat, prin urmare, competențele pe care articolul 33 le atribuie autorităților comunitare, nu ia în considerare faptul că această dispoziție vizează atât consecințele unei modificări a ratelor de schimb, cât și pe cele ale unei modificări a prețurilor de intervenție, modificări care sunt, în cadrul politicii agricole comune, de competență exclusivă a Comunității;

35 întrucât trebuie, deci, să se răspundă că în temeiul Regulamentului nr. 3330/74 competența de a adopta măsuri specifice de intervenție în mecanismul formării prețurilor, în special prin limitarea efectelor unei modificări a nivelului prețurilor comunitare, în ceea ce privește prețurile de intervenție sau în ceea ce privește rata de schimb a monedei naționale în raport cu unitatea de cont, aparține, cu excepția cazului în care există o derogare expresă, exclusiv Comunității;

36 întrucât, prin a șaptea întrebare se solicită să se răspundă dacă în cazul unei sarcini pecuniare, precum aceea menționată la a șasea întrebare, fiecare persoană interesată poate refuza să o plătească pentru stocurile sale de zahăr (și să ceară despăgubire în caz de plată) sau dacă, dimpotrivă, nelegalitatea sarcinii, în temeiul dreptului comunitar, nu ar putea fi invocată decât în cazul zahărului importat și depozitat în întreprinderea importatorului;

37 întrucât rezultă din cele de mai sus că, dacă s-a încălcat Regulamentul nr. 3330/74, această încălcare afectează întreaga măsură atât în ceea ce privește zahărul de producție națională, cât și în ceea ce privește zahărul importat;

întrucât, prin urmare, o astfel de încălcare poate fi invocată în fața instanțelor naționale de către orice persoană fizică sau juridică ale cărei stocuri au fost supuse măsurii naționale;

38 întrucât având în vedere răspunsurile la întrebările precedente, nu este nevoie să se răspundă la a opta întrebare.

Cu privire la cheltuielile de judecată

39 Întrucât cheltuielile efectuate de către Guvernul Republicii Italiene și de către Comisia Comunităților Europene, care au prezentat observații Curții, nu pot face obiectul unei rambursări;

întrucât procedura are, în raport cu părțile în acțiunea principală, un caracter incidental față de procedura în fața instanței naționale, este de competența acestei instanțe să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată.

Pentru aceste motive,

CURTEA,

pronunțându-se cu privire la întrebările care i-au fost adresate de Pretura di Abbiategrosso, prin ordonanța din 16 iulie 1976, hotărăște:

- 1) **O contribuție care face parte din regimul general de taxe interne care se aplică atât produselor naționale, cât și celor importate după aceleași criterii, nu poate constitui o taxă cu efect echivalent cu cel al unui drept vamal la import decât cu condiția ca aceasta să fie destinată exclusiv finanțării activităților de care beneficiază în mod specific produsul național pentru care se aplică taxa, produsul pentru care se aplică taxa să fie același cu produsul național beneficiar și obligațiile impuse produsului național să fie integral compensate.**
- 2) **În temeiul Regulamentului nr. 3330/74, competența de a adopta măsuri specifice de intervenție în mecanismul formării prețurilor, în special prin limitarea efectelor unei modificări a nivelului prețurilor comunitare, în ceea ce privește prețurile de intervenție sau în ceea ce privește rata de schimb a monedei naționale în raport cu unitatea de cont, aparține, cu excepția cazului în care există o derogare expresă, exclusiv Comunității; o încălcare în această privință a Regulamentului nr. 3330/74 poate fi invocată în fața instanțelor naționale de către orice persoană fizică sau juridică ale cărei stocuri au fost supuse măsurii naționale.**

Kutscher	Donner	Pescatore	Mertens de Wilmars	Sørensen
Mackenzie Stuart	O'Keeffe	Bosco	Touffait	

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, la 25 mai 1977.

Grefier
A. Van Houtte

Președinte
H. Kutscher